

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11:30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

- zornica u 6 sati
- večernja u 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna cijeli dan za osobnu pobožnost crkva je otvorena
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa u predvorju crkve i pod misom zornicom.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 I 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XII Broj 1 (539), 28. studenog 2021.

KRALJICA

Prva nedjelja došašća

Pripravite put

*Gospodine, Putniče iz vječnosti,
ti želiš proći zemljom
kroz naše vrijeme i zaustaviti se
na našoj životnoj stazi.
A putevi naši – obrasli i neprohodni
priječe tvoj Dolazak.
Daj nam hrabrosti
izaći iz skloništa koja smo podigli,
izaći na čistinu, oslobođeni svega,
da te možemo ugledati kad dođeš
i poći za tobom
na tvom putu kroz vrijeme
- u vječnost.
I navijek te gledati, licem u lice.*

I. čitanje (Jr 33,14-16),II. čitanje (1Sol 3,12-4,2)

Evangelje po Luki (Lk 21,25-28.34-36)

VRIJEME NADANJA – DOLAZI MESIJA – DOLAZE BOLJI DANI

Koje nade trebamo razvijati; kojemu dobru se nadati, kakovog sebe predviđati u današnjem vremenu? Vrijeme je istina čudno, globalno vrijeme i globalno čovječanstvo. Koliko mi na sve to možemo utjecati, koliko svoju budućnost možemo predviđati i graditi? Čovjek je 'slobodniji' negoli ikada, s jedne strane, a opet s druge strane, nikada nije bio ne slobodniji negoli danas. I ovo je paradoks. Kako graditi svoj život u ovome paradoksalnom vremenu?

Mi, kao kršćani i ljudi, ni u kojem slučaju ne želimo živjeti od neke 'lažne i prazne' nade. Ne treba nam lažna utjeha. Mi se hoćemo suočiti sa stvarnošću, svjesni smo da smo također povijesna bića, a to znači da smo odgovorni za ovu našu povijest. Odgovorni smo za naše spasenje i za našu propast. To hoće reći da ni u kojim uvjetima ne smijemo ispustiti svoju budućnost iz 'svojih ruku' Zato se trebamo što je moguće realnije i operativnije postaviti prema budućnosti. S nama je Bog. K nama Bog šalje Isusa da nas ohrabri u našim aktivnostima u gradnji naše i svjetske povijesti. Povijest nije bezglava niti slučajna. U njoj je čovjek i Bog. U povijesti je Isus već dvije tisuće godina, i bez njega ne razumije se ni naša prošlost niti može nastati naša budućnost. Za mnoge ljude budućnost je redovito nešto što ih straši, a osobito danas u ovo konfuzno vrijeme.

Kao da se ruši prošlost, nestaje nešto na što smo se navikli. Skoro se čovjek navikne na razna ropstva, pa kada je pozvan na slobodu biva nezadovoljan (ovo razmišljanje je mišljeno u vrijeme izlaska iz komunizma). Svi smo mi prožeti navikama, pa taman one bile ropske. Eto, baš budućnost nas hoće iskopati iz naviknutosti i otvoriti nas prema boljem i univerzalnijem dobru i sreći. Budućnost je nejasna, za prošlost znamo kakva je. Budućnost je mogućnost za dobro i za zlo. Stoga smo mi odgovorni kakvo ćemo značenje dati budućnosti. Mislim da je očito da je kršćansko opredjeljenje za Dobro pa kad to i košta žrtve i predanja. Osnovna karakteristika kršćanske vjere je da bude Nada u Dobru.

Cijeli kršćanski program uvijek je program za budućnost. Tako bi se moglo reći da je cijelo kršćanstvo jedan Advent (Dolazak... Dođi Gospodine i povedi nas prema 'obećanoj' zemlji) pa se te pozitivne nade nikako ne smijemo odreći. Odreći se toga značilo bi odreći se Isusa. Kršćanska vjera u budućnost nije naivni optimizam automatski humanizam (koji bi nastao nekom naučnom analizom). Kršćaninova budućnost je u njegovu srcu. Čovjekova budućnost je u čovjekovu srcu. Tu se začinje naša budućnost i iz srca ima svoje osvjetljenje. Naša budućnost jest hod ususret Nekome. Nije to hode prema ničemu. Eto gdje je novost Novog zavjeta.

Znamo kome idemo i znamo tko nam ide ususret. Mogli bismo reći, Isus je za nas došao, i Isus još nije došao. Isus se rodio u povijesti Čovječanstva i Isus se treba roditi u povijesti svakog od nas. To je osnovno pitanje i poziv kršćanima kroz Advent. Omogućiti da se Isus porodi u našoj povijesti i u našem životu, u našem srcu. Do toga momenta sve ostaje izvan nas i može izgledati kao lijepa priča i lijepo obećanje. Cilj je da mi uđemo u Isusovu povijest i da on uđe u našu. Tada započinje naše spasenje. Mi možda imamo pojam Isusa (teorijska vjera), ali dok se u nama ne porodi Isus (božanstvo) mi ćemo ostati izvan njega. Zato je Isus (kao sadržaj) još naša budućnost.

Čovjek je sam sebi još budućnost, pa kako onda neće biti budućnost i sadržaj njegove vjere. Isus (Bog) je uvijek pred nama, uvijek nas poziva 'na više', poziva nas prema našem ostvarenju, prema našoj obećanoj zemlji. Advent poziva da se krene prema Budućnosti. Svi smo mi skloni gledati samo na sadašnjost, ali naš spas je Naprijed, u Budućnosti. Pouka se uzima iz prošlosti ali 'rješenje' je u budućnosti. Čovjek koji nije okrenut prema budućnosti sam je sebe otpisao i usmjerio prema smrti.

Mislim daje srž Adventa da pripravimo mogućnost da se u nama začne i porodi Isus (Cf. M. Eckhart). Pa mi smo jedini u svijetu slika Božja, a sva druga stvorenja samo su stvorenja. I za njih Biblija ne reče da su slika Božja. Samo je čovjek slika Božja i samo u čovjeku se Bog utjelovljuje. Isus je prihvatio da bude čovjek, da bude Mi. Znakovi Isusovog dolaska: krah starog svijeta, krah starog Čovjeka. To je uvijek popraćeno izvjesnim strahom. Budimo odvažni, govori nam Isus, govori nam Bog.

Marijan Jurčević, OP